

Tórshavn, tann: 28. mars 2014

J.nr.: 14/00076-1

(at tilskila í svári)

Tykkara skriv:

Viðgjørt: RR

Vegleiðing hjá Brúkaraumboðnum um § 6 í marknaðarføringslógini¹ – óumbidnar áheitanir til ávísar móttakarar

Innihaldsyvirlit:

Vegleiðing um § 6 í marknaðarføringslógini – óumbidnar áheitanir til ávísar móttakarar

1: Stutt um § 6 í marknaðarføringslógini, s. 2

Spam v.m., s. 2

Afturtøka av samtykki v.m., s. 3

Revsing, s. 3

2: § 6 í marknaðarføringslógini – fatan Brúkaraumboðsins, s. 3

Ásetingin fevnir bert um áheitanir frá “vinnurekandi”, s. 3

Brúk av einum, ið ikki er vinnurekandi, til at marknaðarføra seg, s. 4

Send tinum vinfólkum eina heilsan, s. 4

Hvørjar áheitanir eru fevndar av § 6 í marknaðarføringslógini?, s. 5

Áheitan um samtykki, s. 5

Áheitan við tilboði um at luttaka í kapping, s. 5

At senda út tíðindabrøv, s. 5

Áheitanir í áhaldandi kundaviðurskiftum, s. 6

3. § 6, stk. 1 – ikki loyvt at nýta elektroniskan post, telefon v.m., s. 6

Hvør samskiftistøkni er fevnd av forboðnum, s. 6

Lýsingar á facebook og øðrum sosialum miðlum, s. 7

Hvør er vardur av forboðnum mótvegis óumbidnari áheitan, s. 7

Vinnurekandi og almennir myndugleikar eru vardir av forboðnum, s. 7

At biðja um at fáa áheitan, s. 7

4: § 6, stk. 2 – Undantak frá forboðnum móti at senda lýsing við elektroniskum samskifti, s. 8

5: § 6, stk. 6 – ókeypis atgongd at melda frá ella at taka samtykki aftur, s. 10

6: § 6, stk. 7 – Fyrisitingarligar reglur, s. 10

7: Samtykki til móttøku av marknaðarføring umvegis teldupost, faks, bræv o.s.fr., s. 10

At fáa til vega samtykki (móttakarinn skal frammanundan hava samtykt at fáa áheitan), s.

10

Skjalfesting av innheintaðum samtykki, s. 11

Samtykki skal vera upplýst og gjørt ítøkilig, s. 11

¹ Løgtingslóg nr. 19 frá 8. mai 2008 um marknaðarføring v. seinni broytingum

Tað skal síggjast, hvat slag av samskifti samtykkið verður givið til, s. 12
Samtykki til at móttaka lýsingartilfar frá bónus- ella kundafelagsskapum, s. 12
Keyp av yvirlitið við bústøðum at nýta til marknaðarføring, s. 13
Kann samtykkið flytast øðrum vinnurekandi, s. 13
 Krøvini í persónsupplýsingarlógini – at geva upplýsingar víðari um ein
 privatpersón at brúka til marknaðarføring, s. 13
 Samtykkið verður tikið aftur, s. 14
 Virðisløn fyri at samtykkja – luttøka í kappingum, s. 14
 Samtykki til at móttaka lýsingar umvegis Bluetooth, s. 15
 Krav um samtykki sum treyt fyri at gera avtalu, s. 16

8: Revsing fyri brot á § 6, s. 14

 Millumlanda marknaðarføring, s. 16
 Forhandarmeting, s. 16

1: Stutt um § 6 í marknaðarføringslógini

Sambært § 6 í marknaðarføringslógini, er móguleikin hjá einum vinnurekandi at senda út lýsingar umvegis elektroniskt samskifti avmarkaður. Nevnast kann, at tað í fyrstu syftu er forboðið at senda lýsingar út við t.d. telduposti, sms, mms, telefaksi og telefon. Hinvegin er tað sum útgangsstøði lógligt at senda lýsingar út við vanligum brævi, tilskrivadari lýsing og aðrari beinleiðis marknaðarføring. Lýsingar, ið ikki venda sær beinleiðis til húsarhald, men eru borin út uttan tilknýti til bústaðin, og lýsingar á netinum, eru ikki umfataðar av greinini.

Greinin fevnir um lýsingar í breiðum týðningi – t.v.s. bæði lýsingar av ítøkiligum vørum ella veitingum, men eisini áheitanir við tí endamáli at gera fólk varug við navnið hjá tí vinnurekandi.

Ikki er loyvt handilsfólki, handverkara og ídnaðarrekaði uttan áheitan um hetta frammanundan at venda sær persónliga ella í telefon til brúkarar á bústaði hansara, arbeiðsplássi ella øðrum stað, har tað ikki er vanlig atgongd, við tí fyri eyga beinanvegin ella seinni at fáa tilboð ella fáa tílíkt tilboð góðtikið um gerð av avtalu.

Spam v.m.

Sambært § 6, stk. 1, er tað í vinnuvirksemi ikki loyvt at senda út lýsingar, ella á annan hátt at marknaðarføra, við elektroniskum samskifti so sum telduposti, sms, mms ella líknandi, sjálvvirkandi uppkallingskipan, telefaksi ella telefon. Hetta er ikki galdandi, um móttakarinn frammanundan hevur biðið vinnurekandi um at venda sær til sín á tílíkan hátt. Forboðið er galdandi óansæð um móttakarinn er brúkarinn, vinnurekandi ella almennur stovnur.

§ 6, stk. 2, er eitt undantak til ásetingina í stk. 1. Ein vinnurekandi kann – umvegis teldupost – senda lýsingar út um sínar egnu vørum og veitingar, ið samsvara við tær vørum og veitingar, sum kundin áður hevur keypt hjá vinnurekandi. Hetta er treytað av, at kundin, í samband við keyp frá vinnurekandi, hevur upplýst sín teldupostbústað. Tó skal kundin, tá hann letur sín teldupostbústað, hava móguleika at biðja seg undan at fáa lýsingar. Noktar kundin ikki at móttaka lýsingar, tá hann letur sín teldupostbústað, skal hann fyri hvørja eftirfylgjandi áheitan hava móguleika at biðja seg undan fleiri áheitanum.

Afturtøka av samtykki v.m.

§ 6, stk. 6, staðfestir, at vinnurekandi ekki kunnu krevja gjald fyrir at móttaka ella notera eini boð um, at eitt samtykki til at móttaka lýsingar við telduposti o.ø. smb. stk. 1, er tikið aftur. Tað skal vera lætt og uttan kostnað fyri viðskiftafólkið at taka eitt samtykki aftur.

Revsing:

Sambært § 28, stk. 3 í marknaðarføringslógini, verða brot á § 6 revsað við bót, uttan so at hægri revsing kann gevast eftir aðrari lóggávu.

2: § 6 í marknaðarføringslógini – fatan Brúkarumboðsins

Ásetingin fevnir bert um áheitanir frá “vinnurekandi”

Sambært § 2, stk. 1, er lógin galdandi fyri privat vinnurekandi og almennar fyrirkætur, umframt vinnuvirksemi hjá áhugafeløgum og felagsskapum, í tann mun vørun og tænastur verða bjóðaðar út á marknaðinum.

Tað er avgerandi, at tað verður rikið eitt fíggarligt virksemi, ið hevur vinnuligt eyðkenni. Tað er ikki avgerandi, at virksemið verður rikið við tí fyri eyga at fáa fíggarligan vinning. Tað hevur ongan týðning, um talan er um fulltíðar- ella parttíðarstarv. Tað vinnuliga virksemið eigur tó at vera áhaldandi og má ikki vera útint í ov lítlan mun.

Feløg, ið bert hava vælgerandi, almannagagnlig, politisk ella átrúnaðarlig endamál, vera vanligu ikki hildin at vera vinnurekandi, tá talan er um innsavningarvirksemi. Avleiðingin av hesum er, at innsavningar hjá felagsskapum av almannagagnligum slag, undir hesum útvegan av limum, og virksemi hjá politiskum felagsskapum, ikki er fevnt av § 6, ímeðan meira vinnuligt virksemi – t.d. sòla hjá slíkum felagsskapum av bókum, klæðum og ferðum v.m., ella annað virksemi, ið svarar til virksemi, sum vinnurekandi vanligu takast við, hoyrir undir marknaðarføringslógina. Hetta er galdandi, hóast yvirskotið frá sòluni verður nýtt til vælgerandi endamál.

Feløg ella felagsskapir, ið taka sær av privatum áhugamálum hjá limum sínum – t.d. eigarafeløg – eru ikki fevnd av greinini, tá tey taka sær av tílíkum áhugamálum. Virksemi við vinnuligum dámi hoyrir tó undir ásetingina t.d. er sòla hjá einum tílíkum felag til limir sínar vinnuligt virksemi.

Marknaðarføringslógin fevnir um vinnufelagsskapir, tá tílíkir felagsskapir fremja vinnuligt virksemi, men ikki tá tílíkir felagsskapir taka sær av áhugamálum hjá limum sínum við at luttaka í politiska kjakinum. Sòluhugtikið í marknaðarføringslógini fevnir ikki um at senda bløð ella tíðindabrøv út til limir, har teir hava møguleika at fáa kunning um nýggja lóggávu, hoyringssvar, íkast til politiska kjakið o.a., ið er viðkomandi fyri limaskapin.

Um felagsskapurin hinvegin marknaðarførir vørun ella tænastur (og avsláttur av hesum) hjá øðrum vinnurekandi til sínar limir, vilja tílíkar áheitanir vera fevndar av § 6, stk. 1 í marknaðarføringslógini.

Lógin fevnr eisini um handilsfelög, tá tey varða um áhugamálini hjá sínum limum, t.d. tá tey lýsa við handlum í einum býi, ella tá tey lýsa við tilboðum av vørum og tænastrum hjá handlunum.

Marknaðarføringslógini hevur ofta verið hildin ikki at fevna um virkseimið hjá fakfelögum, tá hesi felög røkja teirra endamál. Sjónarmiðið hjá Brúkarumboðnum er, at fakfelög, sum bjóða limum sínum veitingar við marknaðar- ella marknaðarlíknandi treytum, eru fevnd av marknaðarføringslógini, og at útvegan av nýggjum limum, eftir umstøðunum, eisini kann vera fevnt av lógini.

Um eitt fakfelag t.d. handar virðislønir til limir sínar sum viðurlag fyri at skaffa nýggjar limir, er talan væntandi um brot á marknaðarføringslógina, og sannlíkt er eisini, at Brúkarumboðið hevði mett hetta vera brot á góðan marknaðarføringsssið.

Grunnar kunnu vera fevndir av ásetingunum í marknaðarføringslógini, um teirra virkseimi er vinnuligt.

Útgangsstøði er, at talan er ikki um vinnuvirkseimi, tá privatpersónar umtala vørun og veitingar, og forboðið § 6 í marknaðarføringslógini fevnr tí ikki um tílíka umtalu.

Brúk av einum, ið ikki er vinnurekandi, til at marknaðarføra seg

Um ein vinnurekandi tekur stig í marknaðarføring, sum hann ikki hevur loyvi til – og hetta verður gjørt umvegis ein, ið ikki er vinnurekandi – kunnu vinnurekandi eftir umstøðunum revsast fyri brot á § 6 í marknaðarføringslógini. Hetta er bert galdandi, um tann, ið ger eftir boðum frá tí vinnurekandi, heitir á ein persón umvegis elektroniskt samskipti, og annars á ein hátt, sum § 6 ikki loyvir.

Í hesum sambandi kann nevast U 2002.2277/2 SH, har eitt telefonfelag – umvegis limirnar í einum ítróttarfelag – marknaðarførði eitt telefonhald. Sjó- og handilsrætturin kom til ta niðurstøðu, at telefonfelagið eisini skuldi halda § 6 í marknaðarføringslógini, tá tað marknaðarførði sínar veitingar umvegis ein ikki-vinnurekandi.

“Send tínum vinfólkum eina heilsan”

Av og á ber til at síggja, at vinnurekandi hava eina skipan á heimasíðuni, sum ger tað móguligt hjá vitjandi at senda vinfólkunum eina heilsan umvegis heimasíðuna. Hendan skipanin hevur við sær, at ein vitjandi, ið nýtir skipanina sendir marknaðarføringstilfar til ein, ið ikki hevur biðið um hetta. Í summum førum handar vinnurekandi vitjandi virðisløn ella gevur teimum móguleika at luttaka í eini kapping, afturfyri at senda sínum vinfólkum eina heilsan.

Brúkarumboðið metir ikki, at slík skipan í sær sjálvum er brot á § 6 um so er, at tann vinnurekandi ikki sjálvur leggur marknaðarføringstilfar í tann teldupostin, sum sendur verður triðjamanni. Tað, at skipanin bert hevur eina leinkju til heimasíðuna hjá tí vinnurekandi, hevði Brúkarumboðið væntandi góðtikið. Um brúkarar hinvegin sleppa at luttaka í kappingum ella

fáa virðisløn afturfyri at nýta skipanina, hefur tann vinnurekandi framt brot á § 6, um móttakarinn av teldupostinum ikki hefur biðið um at fáa lýsingar umvegis teldupost.²

Hvørjar áheitanir eru fevndar av § 6 í marknaðarføringslógini?

Greinin ásetir reglur viðvíkjandi “beinleiðis marknaðarføring” ella “direct marketing”, sum tað eitur á enskum. Hetta er marknaðarføring, sum vendir sær beinleiðis til móttakaran.

§ 6 ásetir eitt heildarforboð ímóti óumbidnum elektroniskum og telefoniskum áheitanum. Hetta forboð verður bundið við stk. 2, soleiðis at ein vinnurekandi, sum í sambandi við sølu til ein kunda hefur fingið teldupostbústaðin hjá kundanum, við ávísingum treytum, kann marknaðarføra vørur ogtænastur, ið samsvara við tær vørur ella tænastur, sum kundin áður hefur keypt.

Greinin fevnir um áheitanir, ið innihalda lýsingar ella aðra marknaðarføring. § 6 fevnir eisini um áheitanir, ið ikki nevna ítøkiligar vørur, veitingar ella tilboð.

Ein marknaðarføringsáheitan er í fyrsta umfari ein áheitan har endamálið við henni er at ávirka keyp av vøru ella tænastru t.d. er bannað at senda ítøkilig tilboð. Avgerandi er ikki, hvat áheitanin verður nevnd ella sær út at vera, men um tað vísir seg, at endamálið við áheitanini er marknaðarføring.

Í U.2007.2905 H, varð ein teldufyrirteka dømd fyri at bjóða kundum ókeypiss atgongd til sölustevnu. Telduposturin hevði ikki upplýsingar um ítøkiligar vørur ella um fyrirtekuna hjá vinnurekandi – undantikið navnið hjá fyrirtekuni – men tað var upplýst, hvørjir framleiðarar vóru til staðar og sýndu sínar vørur. Grundgevingin hjá Hægstarætti var tann, at vinnurekandi, ið seldi edv-útgerð, var fyriskipari av stevnuni, har fleiri av umboðaðu fyrirtekunum sýndu sínar vørur fram, og hesar vóru av sama slag, sum tær hjá vinnurekandi. Hesar umstøður talaðu serliga fyri, at høvuðsendamálið við teldupostinum var, at søla skuldi fara fram.

Brúkarumboðið hefur ta fatan, at “branding” av sjálvum navninum hjá vinnurekandi er fevnt av forboðnum í § 6.

Áheitan um samtykki

Fyrirspurning um man vil lata samtykki smbrt. § 6 er at meta sum ein marknaðarføringsáheitan. Tilíkar áheitanir kunnu tí ikki sendast sambært samskiptishættunum nevndir í § 6, stk. 1.

Áheitan við tilboði um at luttaka í kapping

Brúkarumboðið metir, at ein áheitan við einum tilboði um at luttaka í eini kapping, er fevnd av forboðnum í § 6. Hetta kemst av, at endamálið við tilíku kappingum ofta er at marknaðarføra navn, vørur og veitingar hjá tí vinnurekandi.

At senda út tíðindabrøv

² Sí mál nr. 08/08679 hjá danska brúkarumboðnum

§ 6 fevnrir vanliga um at senda út elektronisk tíðindabrøv, tí endamálið við tilíkum brøvum er oftani at marknaðarføra vørunar ella navnið hjá vinnurekandi. Loyvt er tí ikki at senda tíðindabrøv til móttakarar, ið ikki hava givið sítt samtykki til hetta.

Áheitanir í áhaldandi kundaviðurskiptum

Áheitanir í áhaldandi kundaviðurskiptum eru fevndar av ásetingini, um talan er um lýsing ella aðra marknaðarføring.

Neyðugt er at gera skilna ímillum kundatænastu og marknaðarføring. Tá støða verður tikin til, um bannið í § 6 fevnrir um eina áheitan, verður dentur lagdur á, um vinnurekandi sjálvur hevur serstakan áhuga í tí endamáli, sum áheitanin viðvíkur t.d. sølu av vørum hjá vinnurekandi.

Áheitanir, sum eru neyðugar fyri at halda lóg og sáttmála, og áheitanir, sum standast av mishaldið, umframt áheitanir av praktiskum orsökum, sum t.d. broytingar í bústaði og umskipan av tryggingarskjølum, eru ikki fevndar av forboðnum í § 6.

Eftir at ein vøra ella veiting er seld, kunnu vinnurekandi lógliga boða einum fyrrverandi kunda frá, at hann enn hevur rætt at klaga um eina vøru, at vinnurekandi er fluttur, samanrenning við annað felag er farið fram, ella at samstarvspartnari hevur fingið nýggjan bústað. Vinnurekandi kunnu tó ikki samstundis nýta høvið at lýsa við sínari fyrirøku ella við sínum vørum/veitingum.

Ein vinnurekandi kann ikki senda teldupost til eitt viðskiftafólk, sum váttan fyri, at avtala er gjørd um, at kundin skal luttaka í einum tiltaki, um kundin verður biðin um at lesa meira um eitt annað tiltak, við t.d. at trýsta á einu leinkju í teldupostinum.³ Hinvegin er møguligt at upplýsa um veruligar umstøður, sum eru viðkomandi fyri avtaluna;

3: § 6, stk. 1 – Ikki loyvt at nýta elektroniskan post, telefon v.m.

Stk. 1. *Tað er ikki loyvt í vinnuvirksemi at senda út lýsingar, ella á annan hátt at marknaðarføra, við elektroniskum samskipti so sum telduposti, sms, mms, ella líknandi, sjálvvirkandi uppkallingarskipan, telefaksi ella telefon, uttan so, at móttakarinn frammanundan hevur biðið um hetta.*

Hvør samskiptistøkni er fevnd av forboðnum

Marknaðarføring við nýtslu av elektroniskum samskipti so sum telduposti, sms, mms ella líknandi, sjálvvirkandi uppkallingarskipan, telefaksi ella telefon, er ikki loyvd.

Við sjálvvirkandi uppkallingarskipan verður skilt við skipan har ringt verður til haldarar við sjálvvirkandi spæli av innspældum marknaðarføringsboðskapi.

Bara samskiptishættir, ið loyva einum individuellum samskipti eru fevndir av § 6. Hetta hevur við sær, at samskiptishættir har sendarin ikki hevur ávirkan á, hvør móttækur fráboðanina, t.d. útvarp ella sjónvarp, ikki eru fevnd av ásetingini í § 6.

³ Danska brúkarumboðið í máli nr.08/06749

Elektronískt samskipti verður mettt sum einhvör áheitan sum tekstur, tala, ljóð ella mynd sum verða send umvegis elektroniska samskiptisnetið. Undir hesum tekst- og margmiðilsboð til fartelesfon.

Dømini í § 6 eru ikki fullfíggað.

Lýsingar á Facebook og øðrum sosialum miðlum

Tá tað kemur til marknaðarføring á sosialum miðlum sum Facebook og Twitter metir Brúkarumboðið at somu atlit gera seg galdandi sum fyrri teir samskiptihættir, ið eru nevndir í § 6.

Norðurlendsku brúkarumboðini eru samd um felagstulking av, nær boð á sosialum miðlum eru umfatað av marknaðarføringslógini. Vegleiðingin liggur á heimasíðuni hjá Brúkarumboðnum www.bruk.fo.

Hvør er vardur av forboðnum móttvegis óumbidnari áheitan

Tað er bannað at senda út lýsingar, ella á annan hátt at marknaðarføra, við elektroniskum samskipti so sum telduposti, sms, mms ella líknandi, sjálvvirkandi uppkallingskipan, telefaksi ella telefon til “móttakaran”. Einhvør móttakari er sostatt vardur, óansæð um viðkomandi er vinnurekandi, brúkari ella almennur stovnur, og óansæð um talan er um líkamligan ella lögfrøðiligan persón.

Brot á bannið í § 6, stk. 1 verða revsað við bót.

Í U 2005.790 H, gjørdi Sjó- og handilsrætturin ta niðursøðu, at tað var uttan týdning fyrri spurningin um brot var framtt á § 6, at áheitanin var komin framtt til tey nummur, áheitanin var sendtt til, smb. orðingini “at senda út”.⁴

Vinnurekandi og almennir myndugleikar eru vardir av forboðnum

Vinnurekandi og almennir myndugleikar eru vardir av § 6 í marknaðarføringslógini. Hetta hevur við sær, at tað ber til at møta upp á staðnum hjá einum tílíkum myndugleika og lýsa við vørum og veitingum, ella á annan hátt at marknaðarføra, men tað er ikki loyvt at ringja til viðkomandi við sama endamáli. Hetta er galdandi, hóast vinnurekandi og almennir myndugleikar ofta hava bæði telefon- og avgreiðslutíð samstundis. Støðurnar vera soleiðis viðgjørðar ymiskt, sjálvtt um endamálið í veruleikanum er tað sama.

At biðja um at fáa áheitan

Forboðið er ikki galdandi, um móttakaran hevur biðið um at fáa lýsing senda við elektroniskum posti v.m. frá vinnurekandi. Tað sama er galdandi, um tann vinnurekandi hevur fingið til vega samtykki frá móttakaranum at móttaka lýsingar á henda hátt. Sí meira um, hvussu eitt samtykki verður fingið til vega og hvørji krøv vera sett, niðanfyrri undir brotti nr. 7. Tann vinnurekandi

⁴ Hægstirættur viðgjørði ikki hendan spurningin

skal hvørja ferð samtykki verður givið, kunna um móguleikan hjá kundinum at taka samtykkið aftur.

4: § 6, stk. 2 – Undantak frá forboðnum móti at senda lýsing við elektroniskum samskifti Stk. 2.

Stk. 1 er ikki galdandi, tá ein vinnurekandi í samband við sølu av vøru ella tænastru frá kundinum hevur fingið upplýst hansara teldupostbústað. Tá er loyvt vinnurekandi at marknaðarføra egnar vøru ella tænastru samsvarandi teimum, kundin hevur keypt á upplýsta teldupostbústaðinum. Hetta er tó treytað av, at kundin til eina og hvørja tíð hevur móguleika fyri, ómaksleyst og ókeypiss, at biðja seg undan hesum, bæði í sambandi við at hann letur tí vinnurekandi teldupostbústaðin, og tá hann fær áheitanir frá tí vinnurekandi.

Talan er um eitt undantak til § 6, stk. 1, sum ger tað móguligt at marknaðarføra umvegis teldupost til eitt viðskiftafólk, sjálvst um kundin ikki hevur givið eitt ítøkiligt samtykki⁵ til at móttaka marknaðarføring á henda hátt.

Sum dømi um eina støðu, ið er umfatað av undantakinum, kann nevnastr: Ein kundi keypir eina blusu í einum handli umvegis internetið. Í samband við keypið, upplýsir hann sín teldupostbústað. Á teiginum, har hann upplýsir sín teldupostbústað, eru eini greið og týðilig boð um, at hansara teldupostbústaður fer at móttaka lýsingar fyri aðrar líknandi vøru, um hann ikki sjálvur velur hetta frá. Hann fær samstundis móguleika fyri, lætt og ómaksleyst, at velja lýsingar frá.

Tekur kundin ikki av móguleikanum at siga nei takk, hevur hann góðtikið at móttaka elektroniskar lýsingar frá seljarinum. Seljarin av blusuni kann hereftir senda honum lýsingar fyri blusur og onnur klæði umvegis teldupost. Seljarin skal tó í hvørjum einstøkum telduposti geva viðskiftafólkinum lætta atgongd at frábiðja sær lýsingar framyvir.

Fylgjandi treytir skulu vera uppfyltar fyri, at ein vinnurekandi kann senda út lýsingar umvegis teldupost, uttan at samtykki er fingið til vega:

1. Móttakarinn skal áður hava keypt eina vøru ella tænastru frá tí vinnurekandi. At teldupostbústaður er upplýstur í samband við móttøku av ókeypiss gávu, ókeypiss ráðgeving, luttøku í kappingum og tilíkum, gevur ikki vinnurekandi heimild at marknaðarføra umvegis teldupost, smb. stk. 2. Í tilíkari støðu skal vinnurekandi frammanundan heinta inn ítøkiligt samtykki. Um kundin t.d. iðrar keypið, viðførir hetta ikki uttan víðari, at vinnurekandi ikki hevur loyvi senda út lýsingar. Kundin noyðist í hesum førinum ítøkiliga at leggja dent á, at hann ikki ynskir at móttaka lýsingar í framtíðini;
2. Móttakarinn av lýsingini skal í samband við keypið sjálvur hava upplýst sín teldupostbústað. Vinnurekandi kann tí ikki marknaðarføra umvegis ein teldupostbústað, ið er upplýstur av øðrum, ella sum er fingin á annan lógligan hátt;

⁵ Sí um krøvini til samtykki undir øðrum umstøðum niðanfyrir undir broti nr. 7

3. Móttakarin av lýsingini skal í samband við keypið klárt og greitt verða upplýstur um, at lýsingar verða sendar teldupostbústaðnum;
4. Móttakarin av lýsingini skal í samband við upplýsingina av teldupostbústaðnum klárt og greitt verða kunnaður um móguleikan fyri, beinanvegin og ómakaleyst, at boða seljaranum frá, at hann ikki ynskir at móttaka lýsingar ella aðra marknaðarføring. Tí kann ein avtala ikki vera treytað av, at kundin góðtekur at móttaka lýsingar ella aðra marknaðarføring;
5. Um kundin ikki noktar at fáa lýsingar, samstundis sum hann letur bústaðin frá sær, skal hann, hvørja ferð hann móttækur eina lýsing, verða kunnaður um móguleikan at boða frá, at hann ikki ynskir at móttaka fleiri lýsingar. Hetta skal vera uttan kostnað og lætt. Verður ein lýsing send við telduposti, eigur at vera móguleiki at melda lýsingar frá t.d. við at trýsta á eina leinkju í teldupostinum;
6. Undantakið gevur bert móguleika at senda lýsing við telduposti – ikki at lýsa við øðrum slagi av elektroniskum samskipti so sum sms, mms, telefaksi ella at lýsa umvegis telefon;
7. Tann vinnurekandi hevur bert loyvi at lýsa við egnum vørum og tænastrum. Teldupostbústaðurin hjá kundinum, skal tí ikki nýtast til at marknaðarføra vørum og tænastrum hjá øðrum vinnurekandi. Í hesum sambandi er avgerandi, at talan er um sama lögfrøðiliga persón. Til dømis kann eitt dótturfelag hjá einum vinnurekandi, sum kundin hevur handlað við, ikki nýta upplýsta teldupostbústaðin til marknaðarføring. Hinvegin kann vinnurekandi heldur ikki marknaðarføra vørum og tænastrum á ein teldupostbústað, sum dótturfelagið hevur fingið;
8. Tær vørum og veitingar, sum vinnurekandi lýsir við, skulu vera samsvarandi teimum vørum og veitingum, sum kundin áður hevur keypt hjá vinnurekandi. Samsvarandi vørum ella veitingum, skulu tó ikki endiliga skiljast sum fullkomiliga eins vørum og veitingar – men harafturímóti verða bólkaðar saman við líknandi vørum og veitingum. Her skulu trý dømi vera nevnd um, hvussu vítt orðið “líknandi” fevnir:
 - Hevur kundin keypt einar buksur, kann vinnurekandi lýsa við øðrum klæðum, men ikki við einari tasku at koyra klæðini í;
 - Hevur kundin keypt eina fløgu við tónleiki, kann vinnurekandi lýsa við tónleiki (óansæð um tónleikurin er á dvd, cd, MP3 o.s.fr.), men ikki við anleggi at spæla tónleik;
 - Hevur kundin keypt leikur, kunnu vinnurekandi lýsa við øðrum leikum, ikki øðrum vørum til børn;

Undantakið frá tí almenna forboðnum um óumbidna elektroniska marknaðarføring er galdandi, hóast kundin, tá hann letur sína teldupostbústað, er skrásettur á einum lista fyri persónar, ið ikki ynskja at móttaka persónliga marknaðarføring.

Undantakið í § 6, stk. 2, er galdandi fyri allar kundar, óansæð um talan er um brúkarar, vinnurekandi ella almennar stovnar, og óansæð um kundin er likamligur ella lögfrøðiligur persónur.

5: § 6, stk. 6 – Ókeypis atgongd at melda frá ella at taka samtykki aftur

Stk. 6. *Ikki er loyvt at krevja gjald fyri at móttaka ella notera boð um, at ein umbøn eftir stk. 1 verður kallað aftur, ella at ein móttakari biður seg undan at fáa áheitanir, sum nevnt í stk. 3.*

Ein vinnurekandi hevur ikki loyvi at krevja gjald fyri at móttaka, avgreiða, notera ella virða eina boð um afturtøku av einum samtykki eftir § 6, stk. 1. Somu reglur eru galdandi fyri stk. 2. Í hesum sambandi kann nevast, at tað heldur ikki er loyvt at ógilda eina trygd, ið er veitt sum viðurlag fyri samtykki, tá móttakarin ynskir at taka samtykkið aftur.⁶

§ 6, stk. 6 byggir á ta fortreyt, at tað eigur vera møguligt at taka eitt samtykki aftur. Vinnurekandi eiga tí, hvørja fer eitt samtykki verður givið til at senda lýsingar út, at geva móttakaranum møguleika at taka samtykkið aftur. Skipanin, ið verður nýtt at taka samtykkið aftur við, eigur at vera tillagað soleiðis, at móttakarin fær eina vátan um, at afturtøka er farin fram.⁷ Um sjálv leinkjan, ið verður nýtt til at taka eitt samtykki aftur, ikki er nøktandi, kann talan vera um brot á § 1 í marknaðarføringslógini.⁸

Bannið ímóti at krevja gjald fyri at avgreiða boð um afturtøku av samtykki merkir, at t.d. ikki er loyvt at hava stóran eykakostnað á sms ella tlf nummur, har frámeldast kann.

6: § 6, stk. 7 – Fyrisitingarligar reglur

Stk. 7. *Landsstýrismaðurin kann áseta nærri reglur um kunningarskylduna hjá tí vinnurekandi eftir stk. 5 og um skylduna at geva persónum møguleika at biðja seg undan at fáa áheitanir, sum nevnt í stk. 3.*

Heimildin er ikki brúkt.

7: Samtykki til móttøku av marknaðarføring umvegis teldupost, faks, o.s.fr.

Ein vinnurekandi kann lógliga senda út lýsingar umvegis teldupost v.m., smb. stk. 1, um móttakarin frammanundan hevur biðið um hetta.

Móttakarin hevur frammanundan biðið um áheitanina, tá móttakarin sjálvur vendir sær til vinnurekandi.

At fáa til vega samtykki (móttakarin skal frammanundan hava samtykt at fáa áheitan)

Eitt samtykki skal heintast inn á lógligan hátt: Tað er ásett í § 6, at móttakarin “frammanundan” skal hava biðið um at fáa lýsingar, og við hesum kann sigast, at tann

⁶ Mál hjá danska brúkarumboðnum um møguleikan at ógilda eina garantiavtalu (08/05752)

⁷ Hetta sæst eisini í semjuni hjá teimum norðurlendsku brúkarumboðunum viðvíkjandi handli og marknaðarføring (pkt. 2.3.7)

⁸ Danska brúkarumboðið í máli nr. 08/04742

vinnurekandi ekki kann senda móttakaranum ein teldupost ella telefaks, ella ringja til viðkomandi v.m. fyri at heinta inn samtykki til at senda út lýsingar við tilíkkum elektroniskum miðlum.

Eitt samtykki kann ikki latast sum *passiv játtan* – t.d. við, at tann vinnurekandi skriar til móttakaran, at hann fer at móttaka lýsingar umvegis elektroniskan post, um viðkomandi ikki aktivt boðar vinnurekandi frá, at hann ikki ynskir hetta ella t.d., at krossur longu er settur í boksina í avtalutreytunum.

Samtykkið ella umbønin skal koma frá tí persóninum, sum ynskir at móttaka lýsingina. Ein persónur kann tískil ikki geva samtykki vegna ein annan persón, um hann ikki hevur fingið formligt loyvi frá viðkomandi at geva samtykki.⁹

Skjalfesting av innheintaðum samtykki

Um móttakarinn av lýsingini upplýsir, at hann ikki hevur givið samtykki, skal tann vinnurekandi prógva, at samtykkið er givið. Brúkarumboðið hevur rætt til at biðja um skjalprógv fyri samtykkinum.

Tí er tað í besta áhuga hjá fyrítøkuni at varðveita prógv fyri, at samtykkið er fingið til vega so leingi samtykkið verður brúkt, og í høvuðsheitum til revsiábyrgdin fyrnast eftir tveimum árum.

Tað eru dómstólarnir, ið endaliga avgera, um samtykkið til marknaðarføring er givið, og um samtykkið livir upp til tey krøv, ið eru ásett í marknaðarføringslógini.

Fyri ikki at koma í ta støðu, at samtykkið er givið av øðrum enn móttakaranum t.d. av genuorsøkum, kann tann vinnurekandi nýta eina sokallaða dupulta tilmeldingarskipan, har viðkomandi, ið melder seg til at móttaka elektroniskar lýsingar, eftirfylgjandi fær ein teldupost frá tí vinnurekandi, har hann skal vátta tilmeldingina. Tá ið móttakarinn hevur trúst á eina leinkju í teldupostinum, og leinkjan er vorðin virkin, er samtykkið endaliga givið.

Samtykkið skal vera upplýst og gjørt ítøkiligt

Eitt samtykki skal vera upplýst og ítøkiligt. At samtykkið skal vera *upplýst* merkir, at kundin skal vera greiður yvir, at hann gevur samtykkið til marknaðarføring. Tað er ikki nóg mikið, at samtykkið bert er at finna í teimum vanligu treytunum viðvíkjandi avtalum hjá tí vinnurekandi. Um so er, skal kundin vera gjørdur varur við hetta á týðiligan hátt.

Um ein krossur frammanundan er settur við ein teig í bíleggingarskjali, sáttmála ella líknandi, har krossurin merkir, at kundin gevur samtykkið, verður hetta vanliga ikki mett at lúka tey krøv, sum vera sett eftir marknaðarføringslógini til eitt upplýst samtykki.

Vil tann vinnurekandi tryggja sær, at kundin er greiður yvir, at hann gevur samtykkið til marknaðarføring, kunnu hesi viðurskifti vera avgreidd øðrvísi. Kundin eigur at fáa móguleika, aktivt, at taka hesa avgerð – t.d. við at kundin sjálvur setur ein kross við teigin í skjalinum.

⁹ Í U 2001.175V, hevði ein versonur biðið ein meklara, ið starvaðist hjá einum banka, um at vitja verforeldrini. Tað var brot á § 6 í marknaðarføringslógini, at meklarinn eftirfylgjandi heitti á verforeldrini. Avtalan, ið varð gjørd á fundinum, bleiv ógildað.

At eitt samtykki skal vera *gjört ítökiligt* merkir, at tað klárt og púra greitt skal síggjast, hvat samtykkið verður givið til. Samtykkið kann tó í summum førum orðast rættiliga breitt, t.d. kann tað á bankaøkinum gevast samtykki til at fáa upplýsingar um “nýggjar ella betraðar innlásmøguleikar”, “nýggjar ella betraðar pensjónsmøguleikar” o.s.fr. Á sama hátt vil tað vera møguligt at fáa til vega samtykki at móttaka lýsingar við barnaklæðum, biltryggingum, húsbúnaði til stovu, køk o.s.fr.

Eitt nú kann samtykkið gerast ítökiligt við at nýta eina leinkju til eina síðu ella til ein lista, har boðað verður frá, hvat samtykkið fevnir um. Leinkjan eigur at vera løtt at bera eyga á og vera at finna á sama skjali sum samtykkið. Tað er ikki nøktandi at vísa til eina heimasíðu.

Dómsvenja vísir, at dómstólarnir meta ítökiliga um samtykkið er givið, undir hesum um tað er nóg ítökiligt orðað.

Í dóminum U 2002.2277/S hevði eitt telefonfelag viðmerkt á einum tilmeldingarskjali, beint undir undirskriftini hjá kundinum, at kundin, við at skriva undir, hevði givið telefonfelagnum loyvi at halda eyga við, hvussu hann nýtti sína telefon. Eisini var viðmerkt, at felagið fór at senda kundinum upplýsingar og marknaðarføring um telefontænastu hjá felagnum. Undir viðmerkingini var ein teigur, har kundin hevði móguleika at siga móguleikan frá sær. Sjó- og Handilsrætturin kom eftir einari heildarmeting av hesum samtykki fram til ta niðurstøðu, at staðið, har samtykkið var sett, máttin tað kom til sjóndar reint grafiskt, samanhlidið við restini av tilmeldingarskjalinum, at samtykkið ikki uppfylti krøvini eftir § 6 í marknaðarføringarlógini at vera nóg greitt og ítökiligt.

Tað skal síggjast, hvat slag av samskipti samtykkið verður givið til

Tað er ymiskt, hvussu órógvandi tey ymsu sløginu av elektroniskum samskipti vera hildin at vera. Orsakað av hesum, er fatanin hjá Brúkarumboðnum tann, at tað skal síggjast, hvat slag av samskipti samtykkið verður givið til. Tá tann vinnurekandi fær samtykkið til vega, skal tann vinnurekandi upplýsa, um brúkarin gevur samtykkið at móttaka lýsingina við telefaksi, telduposti, sms, mms, sjálvirkandi uppkallingarskipan ella við telefon.

Um tann vinnurekandi ynskir at heinta inn samtykki til at ringja til brúkaran, skal tað síggjast greitt og týðiliga, at brúkarin hevur valt telefon sum miðil. Um ein brúkari hevur sett kross við ein teig, har hann samtykkir at fáa lýsingar “sendar”, og ein vinnurekandi, hóast hetta, vendir sær til brúkaran umvegis telefon, er sannlíkt, at Brúkarumboðið vil meta hetta sum brot á § 6 í marknaðarføringarlógini.¹⁰

Samtykki til at móttaka lýsingartilfar frá bonus- ella kundafelagsskapum

Um ein brúkari er limur í einum felagsskapi, ið hevur til endamál at veita brúkarum avsláttur av vørum ella veitingum, ið eru keyptar frá øðrum vinnurekandi, er Brúkarumboðið av teirri fatan, at felagsskapurin ikki – t.d. tá hann heintar inn samtykki til at senda eitt elektroniskt tíðindabráv – noyðist at upplýsa øll tey vinnurekandi, limurin skal vænta at móttaka lýsingar

¹⁰ Mál hjá danska brúkarumboðnum í máli nr. 08/01376. Í málinum varð ein klædnahandil revsaður við bót fyri at ringja til brúkarar, har hann nýtti sonevnd ‘ljóðboð’ (voice-message), hóast samtykki bert var givið fyri at fáa áheitanir “sendar”

frá. Á sama hátt skal það ekki heintast inn endurnýggjað samtykki, hvörja ferð ein nýggjur vinnurekandi verður fevndur av tílíkari skipan.

Kann samtykkið flytast øðrum vinnurekandi

Samtykkið vil sum meginregla vera givið til ávísan vinnurekandi – tann vinnurekandi, sum hefur fingið samtykkið til vega. Um samtykkið er givið til ein ítøkiliga, nevndan vinnurekandi, vil það ekki kunna flytast til ein annan vinnurekandi til marknaðarføring, uttan so, at talan er um annan vinnurekandi, ið hefur yvirtikið virkið og annars bara marknaðarførir seg innan fyri teir karmar, ið samtykkið er givið til.

Ein fyrítøka kann soleiðis taka við eftir og fáa rættin hjá einari aðrari fyrítøku til at nýta ágóðan av tílíkum samtykki, um ognin og skuldin hjá fyrítøkuni eisini verður yvirtikin. Tó er fatanin hjá Brúkarumboðnum tann, at ein fyrítøka ekki kann nýta eitt yvirlit yvir samtykki til marknaðarføring, sum keypt er frá einum trotabúgv, uttan at fyrítøkan annars hefur yvirtikið ognina og skuldina hjá tí fyrítøkuni, sum er farin á húsagang.

Eitt samtykki kann hava eitt alment eyðkenni og tískil vera givið til vinnurekandi, ið føra fyrispurningar um beinleiðis marknaðarføring innanfyri nærri uppgivin øki víðari til onnur vinnurekandi, hóast kundin ekki kennir nøvnini hjá teimum.

Í U 2002/1282 S kundu nakrir áhugaðir persónar geva einum felagi samtykki til at geva nøvnini og bústaðirnar hjá persónunum víðari til fyrítøkur, sum vildu marknaðarføra innan fyri nøkur nærri lýst økir.¹¹ Rætturin var av teirri áskoðan, at soleiðis sum yvirlitið yvir hesi økini var skipað, undir hesum nevniliga innihaldið undir teiginum við samtykki og undirskrift, tryggjaði, at samtykkið hjá brúkarunum var gjørt nóg ítøkiligt og upplýst.

Keyp av yvirliti við bústøðum at nýta til marknaðarføring

Um ein vinnurekandi keypir ella tekur yvir eitt yvirlit við samtykkjum við tí endamáli at marknaðarføra við nýtslu av elektroniskum posti v.m., er það ábyrgdin hjá tí vinnurekandi at tryggja sær, at móttakararnir hava givið samtykki til marknaðarføring.

Tann vinnurekandi má tí krevja eina frágreiðing frá seljaranum um, hvussu samtykkini eru fingin til vega og gera álitandi stakroyndir, fyri at kanna um samtykkini eru fingin til vega á lógligan hátt. Verður elektroniskt tilfar sent einum persóni, ið ekki er upplýstur um samtykkið, ella ekki er gjørdur varugur við ítøkiliga innihaldið av tí, er það upp til rættin at avgera, um tann vinnurekandi hefur verið óskettin – t.v.s. um tann vinnurekandi hefur gjørt tær neyðugu kanningarnar av, um samtykkini eru heintað inn á lógligan hátt. Um vinnurekandi ekki lýkur hesar treytir, kann hann revsast fyri brot á § 6 í marknaðarføringarlógini.

Krøvini í persónsupplýsingarlógini – at geva upplýsingar víðari um ein privatpersón at brúka til marknaðarføring

Ein vinnurekandi kann sum útgangsstøði ekki geva upplýsingar um privatpersónar víðari at brúka til marknaðarrøkt, uttan so, at viðkomandi hefur givið samtykki til hetta. Tað sama er

¹¹ Danska brúkarumboðið hevði gjørt øvuta niðurstøðu

galdandi, um tann vinnurekandi brúkar tílíkar upplýsingarnar vegna annan vinnurekandi. Samtykki skal innheintast, eins og það er ásett í § 6 í marknaðarföringslógini. Sí § 9, stk. 3, í persónsupplýsingarlógini.

Almennar upplýsingar um kundar kunnu gevast víðari uttan samtykki.¹² Tílíkar upplýsingar eru t.d. navn, bústaður, kyn, aldur, um kundin er bileigari, húsaeygari o.s.fr. Hinvegin kunnu upplýsingar um nýtsluvarar ella upplýsingar um reint privat viðurskipti, ekki gevast víðari uttan samtykki frá kundanum.

Tað er Dátueftirlitið, ið umsitur persónsupplýsingarlógina. Fleiri upplýsingar og vegleiðing um rættindi hjá skrásettum, eru at finna inni á www.dat.fo.

Loyvd víðarigeving til marknaðarföring eftir persónsupplýsingarlógini, viðförir ekki av sær sjálvum, at man kann brúka hesar upplýsingar til marknaðarföring t.d. krevur marknaðarföring við nýtslu av elektroniskum posti v.m., sum áður nevnt, samtykki.

Samtykkið verður tikið aftur

Eitt samtykki heldur eyðvitað uppat, tá það verður tikið aftur. Tað eru eingi serlig formkrøv til afturtøkuna. Tann vinnurekandi skal tó geva brúkararum ótarnaða atgongd til at taka eitt samtykki aftur, hvørja ferð samtykkið verður nýtt. Sí omanfyri s. 10 um ókeypiss atgongd at taka samtykkið aftur.

Eitt samtykki skal kunna takast aftur við eini fráboðan til tann, ið hevur fingið samtykkið til vega, um það ekki, tá samtykkið varð givið, týðiliga kundi staðfestast, at samtykkið verður flutt til ein annan ávísan vinnurekandi.

Eitt samtykki til at móttaka t.d. eitt tíðindabræv fellur ekki burtur, bara tí sambandið við kundan fellur burtur ella verður uppsagt. Her má samtykkið eisini takast aftur. Tað er tó fatanin hjá Brúkararumboðnum, at eitt samtykki kann fella burtur eftir grundregluni um passivitet, um vinnurekandi ekki hevur gagnnýtt samtykkið í longri tíð.

Virðisløn fyri at samtykkja – luttøka í kappingum

Tað er fatanin hjá Brúkararumboðnum, at það ekki er nakað í vegin við at løna einum persóni við gávukorti ella líknandi, afturfyri at veita samtykki til marknaðarföring. Samtykkið skal tó kunna afturkallast beint eftir, at lønin er goldin, uttan at tann vinnurekandi hevur møguleika at taka lønina aftur, smb. § 6, stk. 6 í marknaðarföringslógini.

Tað er heldur ekki óvanligt, at vinnurekandi bjóða brúkarum, ið geva teirra samtykki at móttaka elektroniskar áheitanir, at luttaka í einari kapping.

Í áðurnevnda málinum, sum er endurgivið í U 2002/1285 SH, tók Sjó- og Handilsrætturin støðu til, um það var brot á góðan marknaðarföringsið at veita virðisløn til persónar, ið játtaðu einum felagi at senda teimum lýsingar. Tilfarið var evnað til soleiðis, at það bara snúði seg um at heinta inn samtykki til marknaðarföring. Talan var um tvær dubultsiður, har brúkararnir kundu

¹² Neyðugt er tó, at § 9 í persónsupplýsingarlógini verður vird

sýna og ítøkiliggera teirra áhuga í at móttaka lýsingar av nærri ávístum vørubólkum. Tað sást í einum skjali, at brúkararnir høvdu møguleika at vinna eina ferð, sum hevði virði uppá 25.000 kr., um teir meldaðu seg til ætlanina innan eina ásetta freist. Sjó- og Handilsrætturin kom fram til, at kappingin, orsakað av tilbúgvngini og tí lítlu virðislønini, ikki var brot á góðan marknaðarføringssið.

At veita virðisløn, kann sostatt vera brot á góðan marknaðarføringssið, um talan er um stóra virðisløn, um møguleikin at vinna er góður, og um borgarin ikki gerst varugur við tann veruleika, at høvuðsendamálið, við at veita virðisløn, er at heinta inn samtykki til at senda út elektroniskar lýsingar.

Tá veitingar, har høvuðsveitingin er ein kapping, verða bjóðaðar út, og har tað ikki er greitt, at treytin fyri at luttaka í kappingini er, at samtykkið skal latast til marknaðarføring, verður ikki mett, at samtykkið er nóg upplýst og ítøkiligt. Sum dømi kann nevast eina kapping, har luttakarin ikki veit av, at hann við at luttaka gevur samtykki til marknaðarføring. Sum vátan fyri, at luttakarin hevur lisið vanligu treytirnar, skal luttakaran seta kross við ein teig á forsíðuni, har upplýsingar um kappingina standa. Í teimum vanligu treytunum ber til at síggja, at luttakarin við at seta krossin, gevur samtykki til at móttaka tíðindabrøv frá teimum vinnurekandi, ið fígga gávurnar til kappingina. Í hesum førinum er samtykkið hvørki upplýst ella gjørt ítøkiligt og kann tí ikki á lógligan hátt nýtast til marknaðarføring.

Undir øllum umstøðum eigur sera stórir dentur at verða lagdur á, at brúkarin við at luttaka í kappingini samstundis gevur samtykkið til marknaðarføring. Samtykkið kann eisini takast aftur beint eftir luttøkuna.

Samtykki til at móttaka lýsingar umvegis Bluetooth

Óansæð hvør tøkni verður nýtt at innheinta samtykkið, skulu krøvini um, at samtykkið skal vera upplýst og gjørt ítøkiligt, vera hildin. Hugsandi er, at ein vinnurekandi fær til vega samtykki við at nýta bluetooth, tá brúkarin er staddur á einum nærri avmarkaðum øki (t.d. í einum handilsmiðstöð) og tendrar bluetooth á telefonini – og við hesum letur onnur skilja, at hann ynskir at fáa samband við tey. Tað er tó ein treyt, at tað á økinum týðiliga verður lýst við, at brúkarar, ið tendra bluetooth fara at fáa áheitan, og at tað týðuliga sæst, hvat áheitanin fer at snúgvá seg um. Endaliga noyðist tann vinnurekandi at tryggja sær, at brúkarin ikki fær áheitan, um bluetooth longu er tendrað, tá brúkarin kemur inn á økið.¹³

Eisini kann hugsast, at ein handilsmiðstöð vil senda lýsingar umvegis bluetooth til kundar, sum eru staddir í miðstöðini. Her vil ein týðilig lýsing við inngongdina til miðstöðina, í bløðum o.s.fr., ikki vera nøktandi, tí tað er ikki vist, um ein kundi, ið kemur til miðstöðina at keypa o.s.fr., og gongur í egnum tonkum, er varugur við lýsingina.¹⁴

¹³ Mál nr. 09/05736 hjá danska brúkaraumboðnum

¹⁴ Mál nr. 10/00727 hjá danska brúkaraumboðnum. Í Norra góðtók tann norski Brúkaraumboðið, at samtykki til at móttaka lýsing umvegis bluetooth í solumiðstöðum, kann heintast inn við, at brúkarin sjáur leitar upp ein “sendara” í miðstöðini, har brúkarin síðan kann velja, at hann ynskir at móttaka lýsingar umvegis Bluetooth, við at halda telefonini innat sendaranum. Fatanin hjá føroyska Brúkaraumboðnum er tann, at samtykki eisini kann innheintast í Føroyum á henda hátt, treytað av, at brúkarin seinast við skrásetingina verður gjørdur varugur við, hvat samtykkið gongur út uppá (krav um, at samtykkið verður gjørt ítøkiligt).

Krav um samtykki sum treyt fyri at gera avtalu

Brúkarumboðið er av teirri áskoðan, at ein avtala ikki má vera treytað av, at brúkarin gevur samtykki til eftirfylgjandi áheitan í samband við marknaðarføring.

Viðmerkjast skal, at móttakarin til einhvørja tíð kann taka eitt samtykki aftur, soleiðis at móguleikin at treyta avtalu av samtykki, í veruleikanum ikki er til staðar.

8: Revsing fyri brot á § 6

Væntast kann, at bøtur fyri brot á § 6 fylgir tí rættarvenju, ið longu er. Sambært rættarvenju verður ávísur frymil brúktur. Sambært frymlinum, verður ein bót á kr. 10.000 áløgd fyri brot á § 6 fyri at senda út upp í 100 óumbidnar áheitanir.

Er talan um yvir 100 áheitanir, verður sum útgangsstøði kravt bót á kr. 100 fyri hvørja áheitan (t.v.s. kr. 14.000 fyri 140 óumbidnar áheitanir).

Revsing er altíð ein ítøkilig meting av umstøðunum í málinum. Bøturnar eftir frymlinum kunnu tí hækka ella lækka í mun til útroknaðu upphæddina, alt eftir umstøðunum í málinum.

Millumlanda marknaðarføring

Føroyskar fyrítøkur, ið marknaðarføra í Føroyum, skulu halda § 6 í marknaðarføringslógini um óumbidna áheitan til ávísar móttakarar. Tað sama er galdandi fyri útlenskar fyrítøkur, ið marknaðarføra í Føroyum. Føroyskar fyrítøkur, ið marknaðarføra í øðrum londum, skulu fylgja reglunum, sum eru galdandi har viðvíkjandi óumbidnari marknaðarføring.

Forhandarmeting

Ivast ein vinnurekandi í, um eitt ávíst átak fylgir krøvunum í § 6 í marknaðarføringslógini – og ber ikki til at finna svarið í hesi vegleiðing – ber til at heita á Brúkarumboðið um at gera eina forhandarmeting. Sí meira um forhandarmeting á www.bruk.fo.